

OGÓLNY PORZĄDEK LITURGII

NIEDZIELE:

09:00 Godzinki i różaniec św. (możliwość przystąpienia do spowiedzi)

10:00 Uroczysta Msza św.

SOBOTY (oprócz pierwszych miesiąca):

17:25 Różaniec św. (możliwość przystąpienia do spowiedzi)

18:00 Msza św.

PIERWSZE PIĄTKI MIESIĄCA:

17:25 Różaniec św. (możliwość przystąpienia do spowiedzi)

18:00 Msza św.

Po Mszy św. wystawienie Najświętszego Sakramentu i nabożeństwo ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa.

PIERWSZE SOBOTY MIESIĄCA:

17:25 I część różańca św. (możliwość przystąpienia do spowiedzi)

18:00 Msza św. śpiewana ku czci Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny. Po Mszy św. wystawienie Najświętszego Sakramentu oraz II i III część różańca św. (możliwość przystąpienia do spowiedzi), na zakończenie, ok. 21:00 błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

Z KONFERENCJI ŚW. MAKSYMILIANA MARII KOLBE:

„Św. Augustyn był bardzo zły, a nawet zepsuty, ale powiedział sobie: <Ci i owe mogli być świętymi, to i ty, Augustynie>, i dlatego że chciał, świętym został. Jeśli ktoś powiada sobie, że musi być świętym, to będzie nim.”

(Niepokalanów, 2 maja 1937 r.)

DOJAZD DO NASZEGO KOŚCIOŁA

- Spod dworca głównego PKP w GDYNI – T 23, T 24, A 107 lub A 172.
 - Spod II LO im. Chrobrego przy al. Niepodległości w SOPOCIE – A 181 lub T 31.
- W obu powyższych przypadkach należy jechać w kierunku Kacze Buki. Jazda trwa ok. 30 min. Bilet normalny z Sopotu oraz z Gdyni kosztuje 2,50 zł. Bilety można nabyć w karnetach za 6 lub 4 zł u kierowcy lub pojedynczo w kioskach.
- Z ul. Obrońców Westerplatte w GDAŃSKU OLIWIE (koło pętli tramwajowej) – A 171.
- Jazda trwa ok. 45 min. Bilet normalny kosztuje 2 zł 80 gr (w kiosku) lub 3 zł (u kierowcy). We wszystkich powyższych trzech przypadkach należy wysiąść na przystanku „Dąbrowa Tesco”.

TRADYCJA W INTERNECIE

strona internetowa Bractwa w Polsce

<http://www.piusx.org.pl>

strona internetowa wydawnictwa Te Deum

<http://www.tedeum.pl>

OMNIA INSTAURARE IN CHRISTO PER IMMACULATAM

BRACTWO KAPŁAŃSKIE ŚW. PIUSA X KOŚCIÓŁ RZYMSKOKATOLICKI

pw.

Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny

ul. Wiczlińska 11, 81-578 Gdynia

tel. (058) 629-75-09



BIULETYN INFORMACYJNY

NR 21

SIERPIEŃ A.D. 2009

SŁOWO DUSZPASTERZA

Drodzy Wierni!

Oto w tym miesiącu, po tak długim oczekiwaniu, po tak wielu mozolnych pracach i wytrwałych modlitwach, odbędzie się otwarcie przeoratu w Gdyni. Oto czas oczekiwany, oto czas radosny! Możemy tę uroczystość otwarcia przeoratu porównać pod pewnym względem do chrztu dziecka. Jak wiadomo, podczas chrztu dzieciątko otrzymuje swoje imię chrześcijańskie, a więc i swego świętego patrona. Będzie on duchowym opiekunem dziecięcia w niebie podczas całego jego doczesnego życia na tym padole leż. Także przeorat, gdy kanonicznie zostanie powołany do istnienia, otrzymuje swoje wezwanie, swego szczególnego patrona. Wyboru wezwania, a więc tym samym świętego patrona, dokonuje przełożony miejscowego dystryktu. Często wybiera świętego, którego kult jest w danym regionie szczególnie rozpowszechniony. Często też wychodzi naprzeciw życzeniom wiernych, którzy trafili do Tradycji dzięki szczególnemu nabożeństwu do Najświętszego Serca Pana Jezusa, do Matki Bożej lub do któregoś ze Świętych. Jest też w zwyczaju, by przynajmniej jeden przeorat w całym dystrykcie był szczególnie poświęcony Matce Bożej.

Przeorat w Gdyni, a więc drugi nasz przeorat w Polsce, postanowiliśmy oddać opiece Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny. Przez taki właśnie wybór chcemy najpierw wyrazić nasze głębokie przekonanie o ogromnej ważności nabożeństwa do Serca Niepokalanej, która to ważność znalazła swe potwierdzenie we wszystkich objawieniach w Fatimie. Wielokrotnie przypominaliśmy Wam, że Pan Bóg złożył los świata i Kościoła u stóp Niepokalanej, a Ona uzależniła pokonanie smoka i jego dwóch bestii od oddania się wiernych Jej Niepokalanemu Sercu. **„Jak deszcz padają dusze w piekło”** – tak powiedziała Matka Boża do małej Hiacynty. Aby jak najwięcej dusz uratować od wiecznej kary, **„Pan Bóg chce ustanowić na świecie nabożeństwo do Niepokalanego Serca”**. To słowa Maryi z 13 lipca 1917 roku. Bezbożna propaganda ateistycznego materializmu będzie zataczać na świecie coraz to szersze, zwycięskie kręgi, jeśli nie wypełni się prośba Maryi, by **„poświęcić Rosję Jej Niepokalanemu Sercu”**, o co w tej chwili szczególnie prosimy w naszej Krucjacie Dwunastu Milionów Różańców. Podniesienie Kościoła z najgłębszego kryzysu w jego dziejach, zaś w historii świeckiej – **przewycięzenie drugiej bestii opisanej w Apokalipsie, czyli „fałszywego proroka”, który „wygląda jak baranek, a mówi jak smok”**, również dokona się przez Niepokalaną. Niezależnie jak bardzo ta walka będzie dramatyczna, na końcu czasów nastąpi ostateczny triumf Niepokalanego Serca Maryi.

Wobec rosnącej zuchwałości zła i rozprzestrzeniania się ohydy grzechu czujemy się często jakby pozostawieni samym sobie, zdani tylko na swe własne nikłe siły. Dewastacja licznych dusz osób dorosłych i młodzieży, bezwstyd zepsucia, anarchia obyczajów i kontestacja wobec jedynej, katolickiej prawdy osiągają na naszych przerażonych oczach swe apogeum. Bóg zna naszą bezsilność i nie zostawia nas samych! Trzeba nam o tym nieustannie pamiętać niezależnie od głosów jakimi przemawia do nas często nasza uczuciowość. Trzeba nam strzec tej pamięci jak oka w głowie! Bóg wskazuje nam bijące źródło siły, pomoc niezawodną, moc niezwyciężoną, skuteczny oręż, czyli NIEPOKALANE SERCE MARYI. Przeorat pod tym wezwaniem ma przede wszystkim być uroczystą proklamacją naszego głębokiego przekonania o tym, że triumf Serca Maryi nadejdzie na pewno. Nie trzeba nam wiedzieć kiedy to się stanie. Pan Bóg to wie! Nam wystarczy przekonanie, że z całą pewnością to się stanie. Przeorat ma być jakby witrażem kochającego JEJ Serca, które jest pochodnią w obecnych ciemnościach. To właśnie Serce Matki Bożej pociąga wszystkich ludzi dobrej woli do prawdziwego światła, do samego

PYTANIA I ODPOWIEDZI

Kim są dominikanie?

„Dominikanie, zakon zwany *każdodziejskim*, założony przez św. Dominika w r. 1215 Celem zakonu jest głoszenie prawd Wiary św., nawracanie innowierców i pogłębianie studium teologii. Pierwszy klasztor dominikański w Polsce założył biskup krakowski Iwo Odrowąż w r. 1223 w Krakowie. Pierwszymi dominikanami polskimi byli (...) św. Jacek i bl. Czesław (...). Istnieje też Drugi Zakon św. Dominika, czyli zakon żeński, zwany *dominikankami*. Przybyły one do Polski już w XIII w. Najstarszym ich klasztorem jest krakowski klasztor zwany *na Gródku*. Do Trzeciego Zakonu św. Dominika mogą należeć osoby świeckie. Nazywa się je *terjarzami (terjarkami) dominikańskimi*.” Dodać należy, że rewolucję ostatniego soboru przetrwał zwycięsko tylko jeden dominikański klasztor męski w Avriille (Francja), oraz trzy klasztory żeńskie także we Francji: w Avriille (dominikanki kontemplacyjne), w Brignoles (dominikanki nauczające) i w Fanjeaux (dominikanki nauczające).

Kim są tercjarze?

„Tercjarze, to członkowie *trzeciego zakonu* (po łac. *tertii ordinis* = stąd więc wzięto nazwę) istniejącego obok pierwszego – męskiego i drugiego – żeńskiego. Tego rodzaju trzecie zakony, do których należą ludzie żyjący w świecie (poza klaszturem), istnieją u franciszkanów, dominikanów, karmelitów (...) Tercjarze i terjarki mają pewne odznaki swego zakonu i tak np. tercjarze III Zakonu Św. Franciszka noszą pod ubraniem szkaplerz i pasek franciszkański.” Dodać należy, że istnieją wierne Tradycji trzecie zakony: dominikański (z centralą w Avriille – Francja), franciszkański (z centralą w Morgon – Francja) i karmelitański (istniejący przy sześciu żeńskich Karmelach wiernych Tradycji istniejących w Belgii, USA, Francji, Niemczech i Szwajcarii). W 1980 r. abp Marcel Lefebvre założył III Zakon Bractwa Kapłańskiego Św. Piusa X. Zrzęsza on świeckich wiernych Tradycji w wielu krajach świata, także w Polsce.

Kim są klaryski?

„Klaryski, zwane też *franciszkańkami*, to II Zakon Św. Franciszka. Nazwę zawdzięcza św. Klarze, która przyjęła habit z rąk samego św. Franciszka z Asyżu. Do Polski (do Wrocławia) sprowadziła klaryski w 1257 r. księżna Anna, żona księcia śląskiego Henryka Pobożnego. Inne najstarsze siedziby to: Kraków, Zawichost, Stary Sącz, Gniezno (tu zmarła i spoczywa w kościele klarysek bl. Jolanta), Kalisz, Śrem i Chęciny.” Dodać należy, że po ostatnim soborze pozostały wiernymi Tradycji ubogie klaryski w Morgon i male siostry św. Franciszka z Asyżu w Le Trevox. Oba klasztory znajdują się we Francji.

Co to jest Wniebowzięcie?

„Wniebowzięcie (po łac. *Assumptio Beatae Mariae Virginis*) przyjęcie Matki Najświętszej do Nieba i to z Jej chwalebny już ciałem. Prawdę o Wniebowzięciu Najświętszej Maryi Panny od niepamiętnych czasów żywa w Kościele, zaliczył do dogmatów papież Pius XII bullą *Munificentissimus Deus* z dnia 1 listopada 1950 r. Święto Wniebowstąpienia obchodzi się w Kościele dnia 15 sierpnia.” Dodajmy, że 15 sierpnia bieżącego roku uczestnicy międzynarodowej pielgrzymki Tradycji już po raz piętnasty będą w Częstochowie (po zakończonej 14 sierpnia pielgrzymce) obchodzić święto Wniebowzięcia N. M. Panny uczestnicząc w uroczystej Mszy św. Dodajmy też, że przynajmniej dwa miasta na świecie zostały nazwane na cześć Wniebowzięcia N. M. Panny. To Asuncion, miasto założone w 1536 r. przez pierwszych hiszpańskich osadników. Dziś stolica Paragwaju. Innym miastem noszącym zaszczytne miano La Asuncion jest jedno z miast w Wenezueli. Nazwę Asuncion nosi też jedna z wysp w archipelagu Marianów leżącym w Mikronezji na Pacyfiku. Także w tych wypadkach dzięki Hiszpanom ta pobożna nazwa znalazła się na mapach świata.

(odp. opr. zasadniczo na podstawie *Małego Słownika Teologicznego* ks. M. Kowalewskiego, wydane przez Księgarnię Św. Wojciecha w Poznaniu w 1960 r.)

ŚWIĘTY MIESIĄCA

św. Jan Maria Vianney (8 sierpnia)

O Świętym Proboszczu z Ars napisano już bardzo dużo. Przypomnijmy choćby prace Wilhelma Huenermanna, ks. Francisca Trochu czy o. Alfreda Monnina. Doprawdy trudno dodać do wiedzy o tej postaci coś nowego, a jednak pożytecznym jest wciąż przypominać to co powszechnie znane. Niedawno ogłoszono w Rzymie rozpoczęcie w Kościele powszechnym „Roku Kapłańskiego”. Ma być to czas szczególnie gorliwego rozważania tajemnicy kapłaństwa i modlitwy za kapłanów. Za wzór kapłaństwa postawiono duchowieństwu postać św. Jana Marii Vianneya. W niektórych kościołach parafialnych archidiecezji gdańskiej zawieszono portrety świętego. Taki wybór patrona „Roku Kapłańskiego” nie jest przypadkiem. Święty Proboszcz z Ars jest postacią wyjątkową i to nie tylko na tle długiego szeregu proboszczów parafii w Ars, nie tylko na tle duchowieństwa francuskiego, ale w skali całego Kościoła. Po ludzku rzecz biorąc, to poza dobrymi chęciami, nie miał nic. Ani pieniędzy, ani talentów intelektualnych, ani nobilitującego pochodzenia. Co więcej, w stanie duchowym nie postąpił wysoko po szczeblach kolejnych stanowisk. Tak naprawdę, po święceniach kapłańskich spotkał go tylko jeden (mówiąc po świecku) awans, właśnie na samodzielną placówkę duszpasterską w Ars-en-Dembes. I cóż to był za awans? Cóż to była za placówka? Maleńka, uboga, zapomniana, na południowo-wschodnich krańcach Francji zagubiona wioseczka i co najgorsze zupełnie spoganiała. O jej mieszkańcach mówiono: że „tylko chrzest różni ich od bydła”. Wielu innych księży na myśl o takim awansie ulegało przerażeniu. Na takiej placówce nie tylko, że nie uczynię nic dobrego, ale sam stracę wiarę... – tak myśleli niektórzy księża. Biskup miejsca miał problem ze znalezieniem chętnego do objęcia kościoła w Ars. Ks. Vianney przyjął wybór, służył Bogu i ludziom w Ars ponad 40 lat (1818-1859) i uczynił z Ars... centrum duchowym Francji. Do tej małej miejscowości, podniesionej do godności siedziby parafii, zjeżdżali się ludzie wszystkich stanów z całej Francji. Jak tego ks. Vianney dokonał? Długie godziny spędzał przed Najświętszym Sakramentem. Gorliwie nauczał katechizmu. Gorliwie spowiadał. Taktownie, ale otwarcie – bez lęku że ktoś wyjdzie oburzony z kościoła – mówił ludziom czego Bóg od nich oczekuje. Gromił grzechy. Chwalił cnoty. Składał niewidoczne dla wiernych ofiary w postaci różnorodnych wyrzeczeń osobistych i praktyk pokutnych. Pelen poświęcenia i skromności oraz, co warto w naszych czasach dodać, zawsze w sutannie!

Biorąc to wszystko pod uwagę, trudno się doprawdy dziwić, że właśnie tę postać wybrano na patrona „Roku Kapłańskiego”. Trudno się dziwić tym bardziej, że dziś z księżmi dzieje się źle. To jest uogólnienie nie dotyczące oczywiście każdej jednostki z osobna. Ogólnie jednak dzieje się źle, a kryzys rozpoczął się w czasie Soboru Watykańskiego II i wezbrał w latach następnych. Oto co niedawno (26 czerwca br.) wydrukowano w „Naszym Dzienniku”: „W ostatnich dziesięcioleciach w niektórych Kościołach lokalnych zagubił się gdzieś sakralny wymiar kapłaństwa. Książd jest postrzegany jako przywódca wspólnoty, doradca, nauczyciel, towarzysz duchowej drogi dla wiernych. Dużo się mówi o tym, że kapłan to człowiek taki sam jak my, zaciera się różnica pomiędzy wiernymi świeckimi a kapłanami. Podkreśla się konieczność <odklerykalizowania> Kościoła i wprowadzenia w nim większej demokracji, dowartościowania świeckich. Kapłani zaprzestali noszenia sutanny, jakby nie chcieli się wyróżniać. A tak naprawdę gubi się sens kapłaństwa Chrystusowego i jego świętość.” Ten opis sytuacji wzbudza przerażenie, a przecież ukazuje tylko przyszłowiowy „czubek góry lodowej”. W rzeczywistości sytuacja jest o wiele, wiele gorsza. A im jest gorzej, tym bardziej przykład św. Jana Marii Vianneya jest aktualny i potrzebny. Ten przykład jest ukazywany kandydatom do kapłaństwa w seminariach duchownych naszego Bractwa jako żywy i aktualny. W seminariach „soborowego ducha” już nie. Tam szuka się nowego, „nowoczesnego” modelu kapłana, który to model jest niemal całkowicie zdesakralizowany, a kapłan upodabnia się do protestanckiego pastora. I właśnie w tej zatrutej atmosferze „soborowego ducha” pływają jak ryby w wodzie śmiertelne postulaty zniesienia celibatu i wyświęcania kobiet. Módlmy się do św. Jana Marii Vianneya, by duchowieństwo wierne Tradycji wytrwało w wierności ideałowi katolickiego kapłaństwa, a duchowieństwo „soborowego ducha” by odzyskało zagubiony w posoborowej zawierusze ideał katolickiego kapłaństwa. Módlmy się o jak najobfitsze owoce „Roku Kapłańskiego” w Kościele powszechnym i liczne powołania kapłańskie w seminariach Bractwa.

To właśnie w Sercu Maryi Miłość Boża objawiła się i wciąż objawia bardziej niż we wszystkich innych stworzeniach razem wziętych.

Po drugie, chcemy przez to wezwanie wyrazić nasze przekonanie, że wszystkie dzieła apostołatu i wszystkie prace duszpasterskie jakie będą wykonywane w tym przeoracie otrzymają swą skuteczność, swój blask i prawdziwą owocność nie dzięki poświęceniu kapłanów ani dzięki gorliwości wiernych czy ofiarności darczyńców, ale jedynie dzięki Maryi, która jest Pośredniczką Wszystkich Łask. Oczywiście nie zwalnia to nikogo z obowiązku poświęcenia, gorliwości i ofiarności, ale to tylko Maryja może ludzkie wysiłki uczynić skutecznymi. Ta prawda, która stanowi jakby centrum i fundament całego dzieła św. Maksymiliana Marii Kolbe (Militia Immaculatae), a wcześniej św. Ludwika Marii Grignon de Montfort i wielu innych świętych maryjnych, ma ogromne znaczenie w aktualnych czasach, które noszą wiele znamion czasów ostatecznych. Pan Bóg ukazał wielkość swego Arcydziała, jakim jest Niepokalana, przez to, że postanowił „abyśmy wszystko, co chciał nam dać, mieli przez Maryję” (św. Bernard z Clairvaux). Uznanie Pośrednictwa Maryi podoba się Bogu nieskończenie, i Bóg nagradza wszystkich tych, którzy prawdę o tym pośrednictwie noszą w sercu. Wszyscy, którzy udają się do Niepokalanej jak do Skarbnicy Łask nawrócenia i uświęcenia, otrzymują hojnie szczególnie „prezenty”: życie w stanie łaski uświęcającej tu na ziemi, szczególną asystę Maryi przy swej śmierci, szczęśliwe orzeczenie sądu szczegółowego w chwili swej śmierci, a nawet szczególne wyróżnienie w niebie. O tych łaskach mówiła sama Niepokalana, gdy w 1925 roku objawiła się siostrze Łucji, aby jej przekazać prawdę o istocie nabożeństwa do Swego Serca. To Niepokalane Serce jest przecież niczym innym jak tylko (i aż!) wyrazem prawdy, że Bóg złożył w Nim skarb wszystkich łask, które sam wyjednał dla ludzkości umierając na krzyżu. Uczynił to, aby Maryja rozdawała je „kiedy, komu i w jaki sposób sama zechce” (św. Ludwik Maria).

Bractwo Kapłańskie Św. Piusa X jest po to, aby pracować na rzecz ratunku dla jak największej ilości dusz, które są zagrożone tak wieloma zasadzkami mocy piekielnych w ciemnościach duchowych w jakich pogrążony jest obecnie świat. Nie ma – powtórzmy to jeszcze raz – lepszego środka w walce o katolickie ideały, jak właśnie **JEJ SERCE**. Przez oddanie przeoratu w Gdyni **JEJ SERCU**, nabywamy pewności, że Ona pociągnie do Siebie wiele dusz, że Ona wzmocni wiernych w toczonych przez wielu z nich strasznych bojach duchowych, że zachowa naszą wiarę w dziewiczej czystości, że będzie dla każdego z nas „ucieczką” w najtrudniejszych chwilach życiowych, „i drogą, która prowadzi do Boga”, mimo wszystkich przeszkód, pokus i ataków szatańskich.

Rozważamy słowa samego Pana Jezusa, który w jednym zdaniu wyraził całą głębię tajemnicy Jej Niepokalanego Serca: „**Pragnę gorąco...**” Maryja w swym Sercu także nosi gorące pragnienie i jest to dokładnie to samo pragnienie, które znajdujemy w Najświętszym Sercu Jej Syna, by jak najwięcej dusz skorzystało z owoców Ofiary Krzyżowej.

Wreszcie ufamy, iż kapłani pracujący w przeoracie i wierni korzystający z ich posługi duszpasterskiej, staną ochoczo pod sztandarem Niepokalanego Serca, by czynić wszystko to co przybliży nadejście Królestwa Bożego. Najlepiej przez pilne przestrzeganie i wykonywanie ludzkich i fatimskich próśb Maryi, a szczególnie tych dotyczących nabożeństwa Pierwszych Sobót i codziennego odmawiania Różańca świętego. Trzeba rozpowszechniać i umacniać w sercach jak największej ilości ludzi duchowość Niepokalanego Serca Maryi. Oto zadanie przeoratu w Gdyni, którego promieniowanie powinno objąć nie tylko Pomorze Gdańskie, którego największą częścią są Kaszuby, ale także Pomorze Szczecińskie na zachodzie i Warmię z Mazurami na wschodzie Polski. Oto wielkie zadanie!

Wasz duszpasterz, ks. Karol Steblin

ROZMYŚLANIE na święto Matki Bożej Śnieżnej (5 sierpnia)

„I była tam Matka Jezusowa” (J 2, 1)

I. Maryja jest świątynią,

II. w której znajdujemy Jezusa.

I. Według opowiadania, przytoczonego przez brewiarz, kościół N. M. Panny na wzgórzu Eskwilinie wzniesli za czasów papieża Liberiusza bogaci lecz bezdziejni małżonkowie rzymscy. Senator Jan i jego małżonka pragnąc obrócić cały swój majątek ku chwale Maryi Panny Bogarodzicielki otrzymali objawienie, że na wzgórzu, które nazajutrz zobaczą śniegiem pokryte, a była to pora upałów, mają wzniesić bazylikę ku Jej czci. Ponieważ jest to jeden z największych kościołów Rzymu, nazwany został kościołem N. M. Panny Większej. Po Soborze Efeskim w 431 r. dodano tej bazylice nowy tytuł: <Matki Bożej>, przez co stał się on pomnikiem uwieczniającym ogłoszenie dogmatu Macierzyństwa Bożego Maryi.

Wszystkie kościoły, wspaniałe katedry i bazyliki, jakie wzniesiono dotąd na kuli ziemskiej ku czci N. M. Panny, są nie tylko pomnikami wzniesionymi dla wyrażenia wiary naszej, miłości i czci ku Niej, ale są one także symbolicznym wyobrażeniem Jej samej. Maryja jest pierwszą, najwspanialszą świątynią, czyli domem Bożym, mieszkaniem Najwyższego.

Każdy kościół tym się różni od innych budowli, iż jest poświęcony, aby służył jedynie do oddawania czci Bogu. Nie może być on użyty do świeckich celów. W nim spotykają się wierni, aby wspólnie wielbić Boga. Wszystko, co znajduje się w świątyni, przypomina o Bogu: święte obrazy, dzwony, wieże, organy, śpiewy, obrzędy, szaty, kapłani. Maryja od pierwszej chwili zaistnienia swego była poświęconą Bogu świątynią. Dzięki Niepokalanemu Poczęciu, była zawsze miłą Bogu. Wszystkie Jej doskonałości i cnoty głoszą nam Boga: Jej wzniosła wiara, żarliwa miłość, nieskalana czystość, radość w oddawaniu czci Bogu, głęboka pokora a przede wszystkim wspaniałomyślne posłuszeństwo woli Boga. Przeto z samej Maryi, która słusznie może być nazwana cudem stworzenia, więcej Bóg odbiera chwały niż z całego świata.

Jakże miłą Bogu świątynią była Maryja dzięki swej łasce i cnotom. Atoli każdy z nas jest również świątynią, póki trwa w łasce i miłości. Św. Paweł przypomina nam o tym: **< Czyż nie wiecie, że świątynią Bożą jesteście? >** (1 Kor 3, 16). Nasze życie to budowanie przybytku Boga w nas. Winniśmy to czynić według podanego nam pierwowzoru przez Maryję.

II. Maryja jest żywą świątynią, ponieważ w Niej zamieszkiwał sam Jezus, Bóg-Człowiek. Toteż w dzisiejszej Mszy św. czytamy okrzyk Kościoła, podziwiającego wielkość Maryi z tego powodu: <Bogarodzico, Dziewico! Ten, którego świat cały objąć nie może, w Twoim zamknął się łonie, stawszy się człowiekiem>. Zdanie to wyraża nam cały sens naszego nabożeństwa do Maryi: ponieważ zbliżając się do Niej znajdujemy w Niej ukrytego Jezusa jak Eucharystię w tabernakulum. Czczymy Maryję, aby przez Nią lepiej uczcić Jezusa. Milujemy Maryję, aby włączając naszą miłość w miłość Jej Serca, ukochać Boga bezgraniczną miłością. Modlimy się do Maryi, gdyż Ona jest dla naszych próśb pośrednią drogą do Jezusa. Ona je najskuteczniej poleca. Streszczając to wszystko możemy powiedzieć: dlatego poświęcamy wszystko i siebie Maryi, ponieważ przez Nią, wraz z Nią i w Niej samej znajdujemy Jezusa.

Podług tej myśli starajmy się czynić wszystko dla Maryi, to znaczy przez Maryję dla Jezusa; następnie w Maryi, to jest tak jak Ona; wreszcie, wszystko wraz z Maryją. Niech serce każdego z nas upodobnione do Serca Maryi stanie się świątynią Jezusa Chrystusa. Według wzoru Maryi odtwarzajmy w sobie Jej cnoty, myśli, słowa, czyny i uczucia.

Modlitwa. *Boże, który budujesz wieczny przybytek z żywych i wybranych kamieni, spraw, aby ciało moje, dusza i serce oczyszczone przez łaskę Twoją i uświęcone na podobieństwo niepokalanego i dziewięźnego Serca Maryi, stały się miłym Tobie przybytkiem. Amen.*

(z tomu O. Jerzego od św. Józefa pt. *Chleb powszedni. Rozważania na wszystkie dni roku kościelnego*, Kraków 1959)

POBOŻNA LEKTURA

Kazanie św. Jana Marii Vianneya „O nieczystości”

„Aby zrozumieć, jak straszny i godny nienawiści jest ten grzech, którego diabły same nie popełniają, lecz do którego kuszą ludzi, trzeba najpierw wiedzieć, kim jest chrześcijanin. Stworzony na obraz Boży, odkupiony krwią Zbawiciela, dziecko Boże i brat Boży, dziedzic Królestwa Bożego, obiekt upodobania Trzech Osób Boskich, którego ciało jest świątynią Ducha Świętego – chrześcijanin, który kała się grzechem nieczystości...”

Stworzeni zostaliśmy, by pewnego dnia królować w niebie, gdy tymczasem popełniając ten grzech, stajemy się jaskinią diabłów. Pan Jezus powiedział, że nic nieczystego nie wejdzie do Jego Królestwa. W rzeczy samej, jak można chcieć, aby dusza unurzana w brudach mogła stanąć przed Obliczem Boga?

Każdy z nas jest małym zwierciadłem, w którym Bóg szuka swojego odbicia. Jakim cudem chcielibyście znaleźć je w duszy nieczystej?

Niektóre dusze są do tego stopnia martwe, do tego stopnia zepsute, że gniją w swoich grzechach, nawet tego nie dostrzegając, i nie potrafią już same się z tego stanu wydobyć. Wszystko, nawet największe świętości prowadzą je ku złemu. Stale mają przed oczami obrzydliwości; podobne są do sprośnych zwierząt, znajdujących przyjemność w tarzaniu się w błocie i *chrapiących w gnoju...* Ludzie tacy są przedmiotem odrazy w oczach Boga i świętych aniołów.

Jezus został ukoronowany cierniem za grzechy naszej pychy, a za przekłety grzech [nieczystości] ubiczowano Go tak, iż można było policzyć wszystkie Jego kości, jak sam powiedział słowami psalmu (Ps 22, 18).

Gdyby nie te nieliczne dusze czyste, które stale wynagradzają Bogu i powstrzymują Jego sprawiedliwość, zobaczylibyście, jak wszyscy byłibyście srodze ukarani. W obecnych czasach występki ten stał się tak powszechny w świecie, że budzi grozę. Można by rzec, że piekło wymiotuje swoimi obrzydliwościami na ziemię, niczym gejzerami, z których bucha gorąca para.

Diabeł robi wszystko, by pokalać duszę człowieka, a przecież dusza jest naszym jedynym skarbem, ciało zaś jest zaledwie kupką błota. Przejdźcie się na cmentarz, jeśli chcecie zobaczyć, co zostaje z ciała, o które tak bardzo się troszczycie.

Często wam powtarzam, że nie ma nic obrzydliwszego niż dusza nieczysta. Pewien święty poprosił kiedyś Boga, aby mu taką pokazał i ujrzał biedną duszę niczym *zdechłe zwierzę* wlezione przez tydzień w palącym słońcu, ulicami miasta.

Wystarczy spojrzeć na człowieka, aby wiedzieć, czy ma czystą duszę – w jego oczach dostrzec można nieskazitelną i skromną, które są znakiem Bożej obecności. Łatwo też poznać, czyja dusza *plonie nieczystością* – szatan siedzi w oczach takiego człowieka i stamtąd wodzi innych na pokuszenie.

Kto utracił niewinność, podobny jest do poplamionego oliwą prześcieradła: można je prać i suszyć bez końca – a plama i tak pozostanie. Podobnie trzeba cudu, aby duszy nieczystej przywrócić niewinność.”

(z tomu: O. Alfreda Monnina SJ pt. *Zapiski z Ars. Notatki naoczego świadka kazań, homilii i rozmów św. Jana Marii Vianneya*, Wyd. Księży Marianów MIC Warszawa 2009)

WAŻNE TERMINY

XV PIELGRZYMKA TRADYCJI KATOLICKIEJ

4 – 15 SIERPNI A.D. 2009
WARSZAWA – CZĘSTOCHOWA

pod hasłem

NIEPOKALANA - NASZA OSTATNIA NADZIEJA!

- ✓ Rozpoczęcie: czwartek 4 VIII rano (7:30 uroczysta Msza św., 9:00 wymarsz z warszawskiego przeoratu pw. św. Piusa X)
- ✓ Zakończenie: 15 VIII rano (08:00 uroczysta Msza św. w Częstochowie)
- ✓ Możliwość powrotu do Warszawy podstawionym autobusem (koszt 40 zł)
- ✓ Regulamin i szczególne informacje widnieją na stronie:
www.piusx.org.pl/pielgrzymka
- ✓ Odpowiedzialny: Ks. Karol Stehlin
- ✓ Opiekunowie duchowni: Ks. Anzelm Ettelt i Ks. Łukasz Szydłowski

Ostateczny termin zgłoszenia: 31 VII 2009 r.

Koszt uczestnictwa:

- bez własnego namiotu 250 zł (studenci 200 zł, uczniowie 150 zł)
- z własnym namiotem 220 zł (studenci 170 zł, uczniowie 120 zł)

Do ważnego zgłoszenia potrzebne są:

- 1) pismo potwierdzające, że uczestnik zgadza się z regulaminem pielgrzymki (zobacz regulamin pielgrzymki na stronie internetowej:
<http://www.piusx.org.pl/pielgrzymka/regulamin>)
- 2) zaliczka w wysokości przynajmniej 100 zł (płatna przelewem na konto FUNDACJA O. DAMIANA DE VEUSTER, BOŚ Bank, numer konta: 75 1540 1287 2001 6889 8160 0001 lub na ręce kapłana Bractwa)
- 3) reszta kwoty, którą należy uregulować najpóźniej na początku pielgrzymki.

KALENDARZ LITURGICZNY

NA SIERPIEŃ A.D. 2009

1.08. sb Wspomnienie N. M. Panny w sobotę kl. 4 *Wspomnienie Siedmiu Braci Machabejskich Męczenników* biały pierwsza sobota miesiąca

2.08. nd 9 niedziela po Zesłaniu Ducha Świętego kl. 2 zielony

3.08. pn dzień feriałny kl. 4 **zielony**

4.08. wt Św. Dominika Wyznawcy Założyciela Zakonu Kaznodziejskiego + 1221 r. kl. 3 **biały**

5.08. śr Rocznica konsekracji Bazyliki N. M. Panny Śnieżnej (432 r.) kl. 3 **biały**

6.08. czw Przemienienie Pańskie kl. 2 *Wspomnienie św. św. Sylwestusa II Papieża, Felicyjusa i Agapita Męczenników + 258 r.* **czerwony**

7.08. pt Św. Kajetana Wyznawcy Teatyna + 1547 r. kl. 3 *Wspomnienie św. Donata Biskupa i Męczennika + 361 r.* **biały** pierwszy piątek miesiąca

8.08. sb Św. Jana Marii Vianneya Wyznawcy Proboszcza z Ars + 1859 r. kl. 3 *Wspomnienie św. św. Cyriaka, Larga i Smaragda Męczenników + 303 r.* **biały**

9.08. nd 10 niedziela po Zesłaniu Ducha Świętego kl. 2 zielony

10.08. pn Św. Wawrzyńca Męczennika + 258 r. kl. 2 **czerwony**

11.08. wt dzień feriałny kl. 4 *Wspomnienie św. Tyburjusz Męczennika + IV n. i św. Zuzanny Dziewicy + IV n.* **zielony**

12.08. śr Św. Klary Dziewicy Klaryski + 1253 r. kl. 3 **zielony**

13.08. czw dzień feriałny kl. 4 *Wspomnienie św. św. Hipolita i Kasjana Męczenników + III n.* **zielony**

14.08. pt **Wigilia Wniebowzięcia N. M. Panny** kl. 2 *Wspomnienie św. Euzebiusza Wyznawcy Kapłana + IV n.* **fioletowy**

15.08. sb **Wniebowzięcie N. M. Panny** kl. 1 **biały**

16.08. nd 11 niedziela po Zesłaniu Ducha Świętego kl. 2 Wspomnienie św. Joachima ojca N. M. Panny Wyznawcy zielony

17.08. pn Św. Jacka Wyznawcy Dominikanina + 1257 r. kl. 3 **biały**

18.08. wt Św. Rocha Wyznawcy + 1327 r. kl. 4 *Wspomnienie św. Agapita Męczennika 275 r.* **biały**

19.08. śr Św. Jana Eudesa Wyznawcy Założyciela Kongregacji Księży + 1680 r. kl. 3 **biały**

20.08. czw Św. Bernarda Opat Wyznawcy Doktora Kościoła + 1153 r. kl. 3 **biały**

21.08. pt Św. Joanny Franciszki Fremiot de Chantal Wdowy Założycielki Wizytek + 1641 r. kl. 3 **biały**

22.08. sb **Niepokalane Serce N. M. Panny** kl. 2 *Wspomnienie św. św. Tymoteusza + 311 r., Hipolita Biskupa + 225 r. i Symforiana + 180 r. Męczenników* **biały uroczystość patronalna naszego kościoła**

23.08. nd 12 niedziela po Zesłaniu Ducha Świętego kl. 2 zielony

24.08. pn Św. Bartłomieja Apostoła kl. 2 **czerwony**

25.08. wt Św. Ludwika IX Króla Francji i Wyznawcy + 1270 r. kl. 3 **biały**

26.08. śr **N. M. PANNY CZĘSTOCHOWSKIEJ** kl. 1 **biały**

27.08. czw Św. Józefa Kalasantego Wyznawcy + 1648 r. kl. 3 *Wspomnienie przeniesienia relikwii św. Kazimierza* **biały**

28.08. pt Św. Augustyna Biskupa Hippony Wyznawcy i Doktora Kościoła + 430 r. kl. 3 *Wspomnienie św. Hermesa Męczennika + ok. 133 r.* **biały**

29.08. sb Ścięcie św. Jana Chrzciela + 32 r. kl. 3 *Wspomnienie św. Sabiny Męczennicy Rzymianki + II n.* **czerwony**

30.08 nd 13 niedziela po Zesłaniu Ducha Świętego kl. 2 zielony

31.08 pn Św. Rajmunda Nonnata Wyznawcy kl. 3 **biały**

ROCZNICE:

14 sierpnia – 68 lat temu zmarł św. Maksymilian Maria Kolbe (14 VIII 1941 r.)

20 sierpnia – 95 lat temu zmarł patron naszego Bractwa, papież św. Pius X (20 VIII 1914 r.)

WAŻNE TERMINY

MSZA ŚWIĘTA POPRYMICYJNA W NASZYM KOŚCIELE

W sobotę, 1 sierpnia 2009 r. (a więc dzień wcześniej niż pierwotnie planowano) o godz. 18:00 neoprezbiter Ks. Łukasz Szydłowski odprawi w naszym kościele Mszę św. poprymicyjną i udzieli wiernym specjalnego prymicyjnego błogosławieństwa. Serdecznie wszystkich zapraszamy!

* * *

OTWARCIE PRZEORATU PRZY NASZYM KOŚCIELE

W sobotę, 22 sierpnia 2009 r., w święto Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny (patronalne święto naszego kościoła) Ks. Karol Stehlin, przełożony Bractwa Kapłańskiego Św. Piusa X w Polsce i Europie środkowo-wschodniej, dokona uroczystego otwarcia przeoratu przy naszym kościele oraz przedstawi wiernym Ks. Edmunda Naujokaitisa jako pierwszego przełożonego nowego przeoratu. Uroczystość odbędzie się według następującego porządku:

9:00 Godzinki i różaniec

10:00 Uroczysta Msza święta

ok. 12:00 spotkanie wiernych z Kapłanami i poczęstunek w podziemiach kościoła
Serdecznie wszystkich zapraszamy!

* * *

MĘSKIE KOŁO RYCERSTWA NIEPOKALANEJ (M.I. 2) PRZY NASZYM KOŚCIELE

zaprasza wszystkich młodzieńców i mężczyzn na kolejne spotkanie w niedzielę, 13 września 2009 r. bezpośrednio po Mszy św., a więc o ok. 11:15. Celem spotkania będzie wspólne studium dobrej, katolickiej lektury. Będzie nią kolejny fragment książki abpa Marcela Lefebvre'a pt. *Podróż duchowa* (ss. 30-42).

Spotkanie odbędzie się w podziemiach naszego kościoła. Zachęcamy do wcześniejszej, prywatnej lektury wyżej wskazanego fragmentu publikacji. Książkę można nabyć w naszej przykościelnej księgarni. Zapraszamy wszystkich młodzieńców i mężczyzn!

W miesiącu sierpniu spotkania Koła-studium nie będą.

WAŻNE TERMINY

REKOLEKCJE IGNACJAŃSKIE

dla niewiast:

**W PRZEORACIE PW. ŚW. PIUSA X W WARSZAWIE-RADOŚCI
OD 24 VIII DO 29 VIII 2009 R.**

dla mężczyzn:

**W DOMU REKOLEKCYJNYM PW. BŁ. ZEFIRYNA W BAJERZU
OD 31 VIII DO 5 IX 2009 R.**

SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE ORGANIZACYJNE DOTYCZĄCE UDZIAŁU W REKOLEKCJACH:

1. Rozpoczęcie rekolekcji o godz. 16:00. Przyjazd i zakwaterowanie od 14:00 do 15:30. W przypadku wcześniejszego przyjazdu prosimy zgłosić godzinę (i ewentualnie dzień) przyjazdu.
2. Zakończenie rekolekcji o godz. 11:30. W przypadku późniejszego wyjazdu prosimy zgłosić godzinę (i ewentualnie dzień) wyjazdu.
3. Obowiązkowo trzeba uczestniczyć w całych rekolekcjach, tzn. od początku do końca. Nie można dołączyć się na jakimś ich etapie.
4. Zamiar uczestnictwa w rekolekcjach należy zgłosić przynajmniej 7 dni przed ich rozpoczęciem.
5. Prosimy przywieźć ze sobą na noclegi śpiwór lub pościel.
6. Prosimy zabrać ze sobą *Nowy Testament*, *Naśladowanie Chrystusa*, modlitewnik *Te Deum laudamus*, zeszyt i długopis. Brakujące książki można nabyć na miejscu przed rozpoczęciem rekolekcji.
7. Uczestnictwo w kosztach rekolekcji: co łaska! Dla orientacji informujemy, że utrzymanie (tj. wyżywienie, koszty eksploatacyjne etc.) jednej osoby wynosi min. 35 zł dziennie.
8. Informacja dla osób chcących jechać do Bajerza z Warszawy: istnieje ograniczona możliwość przejazdu z warszawskiego przeoratu do Bajerza. Zgłoszenia będą przyjmowane aż do zarezerwowania wszystkich wolnych miejsc.
9. Zgłoszenia we wszystkich sprawach dotyczących rekolekcji przyjmuje Br. Krzysztof (przeorat pw. św. Piusa X w Warszawie-Radości) telefonicznie pod numerem 022-615-28-60 lub elektronicznie na adres:

brkrzysztof@wp.pl